

Uw woord
is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad
(Ps. 119:105)

De gelijkenis van de zaaier

De roeping van Mattheüs: Mt. 9:9 ook genoemd Levi: Luc. 5:27. Hij was één van de 12 apostelen: Mt. 10:1/4

We gaan iets lezen in Mattheüs. Mattheüs is een bekeerde tollenaar, een Jood en hij heeft naar het beeld van de vijf boeken van Mozes - evenals David dit met de psalmen gedaan heeft - zijn evangelie in vijf delen uiteengezet.

Dat is u misschien nooit opgevallen maar deel 1 eindigt met de woorden in hoofdstuk 7:28 *En het geschiedde, toen Jezus deze woorden geëindigd had ...*

Deel 2 eindigt met de woorden in 11:1 *En het geschiedde, toen Jezus zijn bevelen aan zijn twaalf discipelen ten einde had gebracht enz.*

Deel 3 eindigt met de woorden in 13:53 waar staat: *En het geschiedde, toen Jezus deze gelijkenissen ten einde gebracht had, enz.*

Deel 4 eindigt met de woorden in 19:1 waar staat: *En het geschiedde, toen Jezus deze woorden geëindigd had enz.*

Deel 5 eindigt met de woorden in 26:1 waar staat: *En het geschiedde, toen Jezus al deze woorden geëindigd had enz.* en daarna volgt nog een afsluitend gedeelte.

Ook houdt Mattheüs van het getal zeven want we gaan het hebben over de gelijkenis van de zaaier en dat is er één van een reeks van zeven gelijkenissen.

De gelijkenis van de zaaier: 13:1

1 Op die dag ging Jezus het huis uit (dat was waarschijnlijk het huis waar Hij woonde want er staat in Mt. 4:13 dat Jezus Nazareth verliet en wonen ging te Kapernaüm) en Hij zat bij de zee.

2 En vele scharen (een schare noemde men reeds een aantal van 120 personen – Staten vertaling - zoals in de zaal op het Pinksterfeest) vergaderden zich bij Hem, zodat Hij in een schip ging en daar nederzat, en de gehele schare stond op de oever.

3 En Hij sprak tot hen vele dingen in gelijkenissen en zeide: Zie, een zaaier ging uit om te zaaien.

4 En bij het zaaien viel een deel langs de weg en de vogels kwamen en aten het op.

5 Een ander deel viel op de steenachtige plaatsen, waar het niet veel aarde had, en terstond schoot het op, omdat het geen diepe aarde had,

6 Maar toen de zon opkwam, verschroeide het en omdat het geen wortel had, verdorde het.

7 Een ander deel viel op de dorens en de dorens kwamen op en verstikten het.

8 Een ander deel viel in goede aarde en het gaf vrucht, deels honderdvoudig, deels zestigvoudig, deels dertigvoudig.

9 Wie oren heeft, die hore!

10 En de discipelen kwamen en zeiden tot Hem: *Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen?* 11 Hij antwoordde hun en zeide: *Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven.*

Het is dus ook aan ons gegeven, om de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen.

18 *Gij nu, hoort de gelijkenis van de zaaier.* Iemand schreef eens: men kan – in plaats van te spreken over de gelijkenis van de zaaier - net zo goed spreken over de gelijkenis van de vier soorten aarde; maar slechts één ervan droeg vrucht.

De eerste soort aarde:

19 *Bij een ieder, die het woord van het Koninkrijk hoort en het niet verstaat, komt de boze en roofd wat in zijn hart gezaaid is: dat is de langs de weg gezaaide.*

Een weg is hard aangestampt door alles en een ieder die er overheen gaat. Zo is het met het hart van veel mensen. Ze hebben gezocht het goed te krijgen en hun hart geopend voor van alles en nog wat, behalve voor God. Ze hebben verwacht om bij deze en gene begrip, liefde en goedheid te vinden. Ze verlieten zich op mensen en werden teleurgesteld. Hun hard werd hard.

Toen kwam het woord des levens en wilde diep in hun hart komen en in henzelf een werk doen. Het woord wilde in het een werk doen maar dat verstonden zij niet.

Toen kwam de boze en roofde het woord weg.

De tweede soort aarde:

20 *De op steenachtige plaatsen gezaaide is hij, die het woord hoort en het terstond met blijdschap aanneemt;*

21 *Maar hij heeft geen wortel in zich, doch is iemand van het ogenblik; wanneer echter verdrukking of vervolging komt om der wille van het woord, komt hij terstond ten val.*

Ze zijn enthousiast over het woord als zij het horen maar het woord wil doordringen en wortel schieten en een werk in hen doen.

We lezen over de werking van het woord in Hebr. 4:12 waar staat: *En het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zó diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten.*

Het woord wil dus diep doordringen om een werk in ons te doen. Het woord snijdt in het vlees en oordeelt de overleggingen van ons hart.

Dat is iets wat ze niet willen. Ze houden van beloften maar niet van voorwaarden. Het woord Jezus zegt immers: indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volg Mij.

Maar ze willen geen verdrukking of zelfverloochening. Het woord blijft zonder vrucht omdat het geen wortel kan schieten.

De derde soort aarde:

22 *De in de dorens gezaaide is hij, die het woord hoort, en de zorg van de wereld en*

het bedrog van de rijkdom verstikt het woord en hij wordt onvruchtbaar.

In 1 Tim. 6:7-11 lezen we woorden die wij ter harte kunnen nemen. Het gaat over het bedrog van de rijkdom.

7 Want wij hebben niets op de wereld medegebracht; wij kunnen er ook niets uit medenemen. 8 Als wij echter onderhoud en onderdak hebben, dan moet ons dat genoeg zijn. 9 Maar wie rijk willen zijn, vallen in verzoeking, in een strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerten, die de mensen doen wegzinken in verderf en ondergang.

10 Want de wortel van alle kwaad is de geldzucht. Door daarnaar te haken zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben zich met vele smarten doorboord.

Uit de geldzucht kunnen allerlei zonden voortkomen.

11 Gij daarentegen, o mens Gods, ontvlucht deze dingen, doch jaag naar gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding en zachtzinnigheid.

Dat zijn dus de dingen van werkelijke waarde: zachtzinnigheid, godsvrucht, liefde en volharding wat ook met geduld vertaald kan worden.

Onderhoud en onderdak moet ons genoeg zijn. Jezus zei: zoek eerst het koninkrijk en zijn gerechtigheid en al het andere zal u toegeworpen worden (Mt. 6:33).

De vierde soort aarde:

23 De in goede aarde gezaaide is hij, die het woord hoort en verstaat, die dan ook vrucht draagt en oplevert, deels honderd-

voudig, deels zestigvoudig, deels dertigvoudig.

Zij nemen het woord aan en verstaan, dat het woord wortel moet schieten en een werk in hen moet doen. Zij zijn niet bang voor het oordeel wat over hun eigen ik leven komt. Ze hebben de tuchtiging en de vermaningen van de Heer lief en weten dat het enkel liefde is van Hem. Hij wil hen reinigen en heiligen.

In Marcus 4:20 staat:

En dit zijn degenen, die in goede aarde gezaaid zijn: zij, die het woord horen en in zich opnemen en vrucht dragen, dertig-zestig- en honderdvoud.

Ze zijn het, die het woord in zich opnemen en in het leven van alledag dragen zij vrucht. Ook die vrucht is verschillend zoals we gelezen hebben, namelijk dertig-zestig- of honderdvoud.

Om dit te kunnen begrijpen, gaan we naar 12:24 waar Jezus zegt:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort.

Dit woord is tevens onze kerntekst.

Jezus begint met de woorden: *Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u.* Zo'n begin benadrukt de waarheid van deze woorden. Het is Amen, het is waar, wat Ik nu ga zeggen.

Wat is dan die grote waarheid? Niet iedereen wil in het leven van alledag onder de wisselende dagelijkse omstandigheden sterven aan zichzelf.

De ene christen verschilt daarin met de andere. Het gaat hier om veel vrucht dragen.

Jezus zei: het is de bedoeling van alle graankorrels, dat ze in de aarde zullen sterven. Daarvoor is nodig goede aarde en daar is tijd voor nodig. En een verlangen, om niet voor het aangezicht van mensen te leven maar voor Gods aangezicht te leven.

Een verborgen leven, als het ware stil onder de grond in de aarde. Daar sterft die graankorrel aan zichzelf.

Als de mooie glanzende graankorrel niet sterft, blijft ze mooi en glanzend maar op zichzelf. Ze komt niet tot vrucht. Maar indien zij – onder de wisselende omstandigheden van het dagelijks leven – sterft, draagt zij veel vrucht.

Jezus wijst ons de weg naar veel vrucht dragen. Ook in het volgende verzen, Johannes 12:25 en 26:

Wie zijn leven liefheeft, maakt dat het verloren gaat, maar wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren ten eeuwigen leven.

Indien iemand Mij wil dienen, hij volg Mij, en waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Indien iemand Mij wil dienen, de Vader zal hem eren.

Wie niet wil sterven in de dagelijkse omstandigheden van het leven, wie zijn eigen leven liefheeft, maakt dat het verloren gaat. Zo'n leven komt niet tot vrucht.

Maar wie zijn leven – zijn eigen ik-leven haat – die komt tot veel vrucht, de vrucht van de Geest en neemt dit mee zelfs in het eeuwige leven.

Wat willen wij? Voor de mensen leven als een mooie glanzende graankorrel of daar in het verborgen, in stilte in de aarde sterven? Als Jezus deze woorden spreekt, wordt Hij ontroerd zoals in vers 27 staat:

Nu is mijn ziel ontroerd, en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hiertoe ben Ik in deze ure gekomen. Vader, verheerlijk uw naam!

Komen wij in de ure van beproeving, wat zullen wij dan zeggen? Here, verlos mij daar snel uit? Of, zoals Jezus, Vader, verheerlijk uw naam.

In Matth. 13:33 lezen we: *Nog een gelijkenis sprak Hij tot hen: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zuurdesem, welke een vrouw nam en in drie maten meel deed, totdat het geheel doorzuurd was.*

Het zuurdesem is een beeld van het woord, de vrouw is een type van de gemeente en de drie maten meel zijn een beeld van onze geest, ziel en lichaam.

Van belang is, dat zijn woorden in ons blijven; laten we het dan ook niet van onszelf verwachten maar van het woord. De vrouw deed het zuurdesem in drie maten meel en daar deed het rustig aan zijn werk. Het meel werd geheel doorzuurd.

Dan draagt het woord honderd, zestig of dertigvoudig vrucht. De vrucht van de Geest wordt dan openbaar in ons leven zoals we lezen in Timotheus: liefde, geduld, zachtzinnigheid, gerechtigheid.